

Abstrakt:

Diplomová práce se věnuje problematice uměleckého překladu v arabském světě během nahdy. Spadá do rámce deskriptivních studií překladu a metodologicky využívá modelu Gideona Touryho (1995), od něhož se odvíjí struktura i cíle práce. Po nástinu literárně-historického kontextu se zaměřuje na systematický popis přístupů k překladu v daném období na základě sekundárních textů a zjišťuje, že překladová terminologie i požadavky na překladatele se v 19. století měnily a teprve ustavovaly. Těžištěm práce je textová analýza dvou románových a tří povídkových textů, která odhaluje konkrétní překladatelské strategie. Ukazuje se, že arabští překladatelé v koloniálním kontextu zacházeli se zdrojovými texty tvůrčím způsobem a přizpůsobovali přeložené texty kulturním a historickým specifikům arabského čtenáře dané doby.

Klíčová slova: překladatelské strategie, moderní arabská literatura, nahda, populární literatura, Adíb Isháq, Labíba Hášim, kulturní kontakt